

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 24.10.2025
COM(2025) 641 final

2025/0323 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY

kterým se mění rozhodnutí 2007/441/ES, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹ (dále jen „směrnice o DPH“) může Rada na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření odchylovající se od ustanovení uvedené směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 31. března 2025, požádala Itálie o prodloužení odchylky od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice o DPH, aby nadále omezovala nárok na odpočet DPH u výdajů na motorová silniční vozidla, která nejsou výhradně používána pro podnikatelské účely, na 40 % a aby použití těchto vozidel, která jsou součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, pro soukromé účely nebylo považováno za poskytnutí služeb za úplatu, pokud tato vozidla danému omezení nároku na odpočet podléhají. Spolu s žádostí o prodloužení předložila Itálie zprávu, která obsahuje přezkum procentního podílu předpokládaného pro omezení nároku na odpočet.

Komise v souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH uvědomila o žádosti Itálie ostatní členské státy dopisy ze dnů 29. a 30. července 2025. Dopisem ze dne 31. července 2025 Komise Itálii oznámila, že má k dispozici všechny údaje, které považuje za nezbytné k posouzení žádosti.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Článek 168 směrnice o DPH stanoví, že osoba povinná k dani má nárok na odpočet DPH zaplacené při nákupu pro účely zdaněných plnění. Ustanovení čl. 168a odst. 1 směrnice o DPH uvádí, že DPH u výdajů souvisejících s nemovitostí, která tvoří součást obchodního majetku osoby povinné k dani a která je užívána pro podnikatelské i nepodnikatelské účely, je odpočitatelná pouze do výše podílu, v jakém je nemovitost užívána pro účely podnikání osoby povinné k dani. Podle čl. 168a odst. 2 směrnice o DPH mohou členské státy použít toto pravidlo rovněž u výdajů souvisejících s dalším zbožím, které členské státy vymezí a které tvoří součást obchodního majetku. Podle čl. 26 odst. 1 písm. a) téže směrnice se použití zboží, které tvoří součást obchodního majetku, pro soukromou potřebu osoby povinné k dani nebo pro potřebu jejích zaměstnanců, popřípadě obecněji řečeno k jiným účelům než pro účely jejího podnikání, považuje za poskytnutí služby za úplatu, pokud je daň z tohoto zboží plně nebo zčásti odpočitatelná. Tento mechanismus umožňuje získat zpět původně odpočtenou DPH, pokud jde o soukromé užívání.

V případě motorových silničních vozidel, které se nepoužívají výhradně pro účely podnikání, je tento mechanismus obtížně uplatnitelný, zejména z důvodu, že je obtížné určit míru užívání k soukromým a k podnikatelským účelům. Pokud se vedou záznamy, jejich vedení a kontrola představuje pro podniky i správní orgány dodatečnou zátěž. Navíc by to mohlo vést k časově náročným a nákladným sporům. Ověřit skutečné používání vozidel je v praxi někdy dokonce nemožné, což může vést k podvodům (nebo pokusům o podvod) v oblasti DPH (např. nespolehlivému vedení záznamů), a tedy ke snížení příjmů z DPH.

Hospodářské struktury Itálie dominují malé podniky s nízkým ročním obratem a s velmi malým počtem zaměstnanců nebo bez zaměstnanců (94,5 % italských podniků jsou mikropodniky) a většina firemních automobilů v provozu je vlastněna těmito druhy podniků.

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

Skutečnost, že tato vozidla jsou používána při výkonu běžné podnikatelské činnosti, nevylučuje jejich soukromé použití. V takové situaci, kdy jsou tato vozidla do určité míry používána pro soukromé účely, se používání pro soukromé účely zatíží DPH. V italských podmínkách, kde téměř celou hospodářskou strukturu tvoří mikropodniky, by pracovní zátěž spojená s posuzováním a ověřováním rozdělení použití pro soukromé a podnikatelské účely vyžadovala nepřiměřeně vysoké výdaje, včetně výdajů vyplývajících z nutnosti vést podrobnou dokumentaci.

Z těchto důvodů bylo Itálii povoleno uplatňovat odchylku od článku 168 směrnice o DPH, která dovolovala omezit nárok na odpočet DPH na 40 %, pokud jde o koupi vozidla, včetně zakázek na montáž a podobných výdajů, výroby, pořízení uvnitř Společenství, dovozu, leasingu nebo pronájmu, úpravy, opravy nebo údržby a výdajů na dodávky nebo služby provedené v souvislosti s těmito vozidly a jejich použitím, včetně maziv a paliva, za předpokladu, že příslušné vozidlo není používáno výlučně pro podnikatelské účely. Kromě toho ve snaze zamezit dvojímu zdanění, v případě vozidel, na něž se vztahuje uvedené omezení na 40 %, Itálie může považovat využívání vozidel, která jsou součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, pro soukromé účely jako poskytnutí služby za úplatu podle čl. 26 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112/ES. Zvláštní opatření se vztahují na všechna motorová vozidla jiná než zemědělské nebo lesnické traktory, která se obvykle využívají k přepravě osob nebo zboží po silnici, jejichž nejvyšší povolená hmotnost je 3 500 kg a která mají nejvýše osm sedadel kromě sedadla řidiče. Omezení nároku na odpočet se nevztahuje na výdaje související s vozidly spadajícími do některé z těchto kategorií: vozidlo je součástí skladových zásob osoby povinné k dani v rámci výkonu její činnosti, vozidlo se využívá jako taxi, vozidlo využívá autoškola k výuce, vozidlo se využívá k pronájmu či leasingu, vozidlo využívají obchodní zástupci.

Výše uvedená zvláštní opatření Rada poprvé povolila rozhodnutím 2007/441/ES ze dne 18. června 2007², a to do dne 31. prosince 2010. Následně byla tato zvláštní opatření na žádost Itálie čtyřikrát prodloužena: prováděcím rozhodnutím Rady 2010/748/EU ze dne 29. listopadu 2010³ byly prodlouženy na období ode dne 1. ledna 2011 do dne 31. prosince 2013; prováděcím rozhodnutím Rady 2013/679/EU ze dne 15. listopadu 2013⁴ na období ode dne 1. ledna 2014 do dne 31. prosince 2016; prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2016/1982 ze dne 8. listopadu 2016⁵ na období ode dne 1. ledna 2017 do dne 31. prosince 2019; prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2019/2138 ze dne 5. prosince 2019 na období ode dne 1. ledna 2020

² Rozhodnutí Rady 2007/441/ES ze dne 18. června 2007, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 165, 27.6.2007, s. 33).

³ Prováděcí rozhodnutí Rady 2010/748/EU ze dne 29. listopadu 2010, kterým se mění rozhodnutí 2007/441/ES, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 318, 4.12.2010, s. 45).

⁴ Prováděcí rozhodnutí Rady 2013/679/EU ze dne 15. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí 2007/441/ES, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 316, 27.11.2013, s. 37).

⁵ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2016/1982 ze dne 8. listopadu 2016, kterým se mění rozhodnutí 2007/441/ES, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 305, 12.11.2016, s. 30).

do dne 31. prosince 2022⁶ a naposledy prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2022/2411 ze dne 6. prosince 2022 na období ode dne 1. ledna 2023 do dne 31. prosince 2025⁷.

Stávající žádost Itálie o další prodloužení zvláštních opatření do dne 31. prosince 2028 se zakládá na stejných důvodech, jako byly důvody uvedené v předchozích žádostech. K žádosti je připojena zpráva obsahující přezkum procentního omezení uplatňovaného na nárok na odpočet, jak požaduje článek 6 rozhodnutí Rady 2007/441/ES. Itálie se domnívá, že podmínky pro uplatňování zvláštních opatření nadále platí a že v současnosti uplatňovaný limit 40 % odpočtu DPH na vstupu je i nadále přiměřený a odráží současnou hospodářskou situaci Itálie.

Vzhledem k pozitivnímu dopadu zvláštních opatření na administrativní zátěž jak pro daňové poplatníky, tak pro daňové orgány, se navrhuje povolit prodloužení stávajících zvláštních opatření. Povolení by mělo být platné na další omezené období, tj. do 31. prosince 2028, aby bylo možné přezkoumat nezbytnost a účinnost zvláštních opatření a posoudit, zda omezení stanovené na 40 % nadále správně odráží celkové rozložení použití vozidel pro účely podnikání a pro soukromou potřebu. Ke každé žádosti o další prodloužení by měla být připojena zpráva obsahující přezkum uplatňovaného procentního podílu, která by měla být zaslána Komisi do 31. března 2028.

- **Soulad se stávajícími ustanoveními v dané oblasti politiky**

Obdobná odchylující se opatření ve vztahu k nároku na odpočet daně, ovšem s 50% sazbou, byla povolena i dalším členským státům (Estonsku⁸, Chorvatsku⁹, Lotyšsku¹⁰, Maďarsku¹¹, Polsku¹², a Rumunsku¹³).

⁶ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2019/2138 ze dne 5. prosince 2019, kterým se mění rozhodnutí 2007/441/ES, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 324, 13.12.2019, s. 7).

⁷ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/2411 ze dne 6. prosince 2022, kterým se mění rozhodnutí 2007/441/ES, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 317, 9.12.2022, s. 120).

⁸ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2025/539 ze dne 18. března 2025, kterým se Estonsku povoluje uplatňovat opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 2025/539, 21.3.2025).

⁹ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2024/2884 ze dne 5. listopadu 2024, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/1994, kterým se Chorvatsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L, 2024/2884, 13.11.2024).

¹⁰ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2024/3206 ze dne 10. prosince 2024, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/2429, kterým se Lotyšsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L, 2024/3206, 19.12.2024).

¹¹ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2024/3205 ze dne 10. prosince 2024, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/1493, kterým se Maďarsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L, 2024/3205, 19.12.2024).

¹² Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/2385 ze dne 6. prosince 2022, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2013/805/EU, kterým se Polské republice povoluje zavést opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 315, 7.12.2022, s. 87).

Článek 176 směrnice o DPH stanoví, že Rada rozhodne o tom, z jakých výdajů nelze daň odpočíst. Než tak učiní, povoluje se členským státům, aby si zachovaly výjimky, které byly v platnosti podle jejich vnitrostátních předpisů ke dni 1. ledna 1979. Na tomto základě existuje řada ustanovení „status quo“, která omezují nárok na odpočet DPH u silničních motorových vozidel, která nejsou využívána výhradně pro účely podnikání.

Předchozí iniciativy s cílem stanovit pravidla pro určení kategorií výdajů podléhajících omezení nároku na odpočet selhaly¹⁴. Dokud nebudou tato pravidla harmonizována na úrovni EU, budou zvláštní opatření jako toto stávající opatření považována za odůvodněná.

Navrhovaná zvláštní opatření jsou proto v souladu s ustanoveními směrnice o DPH.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Článek 395 směrnice o DPH.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Vzhledem k ustanovení směrnice o DPH, z něhož návrh vychází, se zásada subsidiarity nepoužije.

• Proporcionalita

Toto rozhodnutí se týká povolení uděleného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nezakládá žádnou povinnost.

Vzhledem k omezené oblasti působnosti odchylky jsou zvláštní opatření úměrná sledovanému cíli, kterým je zjednodušit výběr daní a zabránit určitým druhům daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem. Zejména s ohledem na možnost, že by podniky podhodnocovaly svoji povinnost k odvodu daně, a na zátěž, jakou představuje kontrola údajů o kilometrůžích pro daňové orgány, by omezení odpočtů na 40 % zjednodušilo postup výběru DPH a zabránilo daňovým únikům, ke kterým by mohlo docházet například v důsledku nesprávného vedení záznamů.

• Volba nástroje

Navrhovaným nástrojem je prováděcí rozhodnutí Rady.

Podle článku 395 směrnice o DPH je odchylka od společných ustanovení pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně schválí Rada na návrh Komise. Prováděcí rozhodnutí Rady je nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno konkrétnímu členskému státu.

¹³ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2024/1641 ze dne 24. května 2024, kterým se Rumunsku povoluje použít zvláštní opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L, 2024/1641, 6.6.2024).

¹⁴ KOM(2004) 728 v konečném znění – návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 77/388/EHS s cílem zjednodušit povinnosti týkající se DPH (Úř. věst. C 24, 29.1.2005, s. 10), stažen dne 21. května 2014 (Úř. věst. C 153, 21.5.2014, s. 3).

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Neproběhly žádné konzultace se zúčastněnými stranami. Tento návrh vychází z žádosti podané Itálií a týká se pouze tohoto konkrétního členského státu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Cílem návrhu je zjednodušit postup pro výběr DPH a zabránit daňovým únikům. Navrhovaná zvláštní opatření mají tudíž pozitivní dopad jak na podniky, tak na daňovou správu. Zvláštní opatření byla Itálií označena za nejvhodnější řešení a jsou srovnatelná s jinými bývalými a stávajícími odchylkami, které byly uděleny ostatním členským státům.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

5. OSTATNÍ PRVKY

Návrh je časově omezen a obsahuje ustanovení o skončení platnosti ke dni 31. prosince 2028.

Pokud by Itálie zvažovala další prodloužení zvláštních opatření po roce 2028, měla by Komisi nejpozději do dne 31. března 2028 předložit žádost o prodloužení spolu se zprávou obsahující přezkum uplatňovaného procentního omezení.

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY

kterým se mění rozhodnutí 2007/441/ES, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹, a zejména na čl. 395 odst. 1 první pododstavec uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 168 směrnice 2006/112/ES stanoví nárok osoby povinné k dani na odpočet daně z přidané hodnoty („DPH“) vyměřené na zboží a služby, jež jsou použity pro účely jejich zdaněných plnění. Podle ustanovení čl. 26 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice se použití obchodního majetku pro soukromé použití osoby povinné k dani nebo pro použití jejich zaměstnanců, popřípadě obecněji řečeno k jiným účelům než pro účely jejího podnikání, považuje za poskytnutí služby za úplatu, které je následně předmětem DPH.
- (2) Rozhodnutí Rady 2007/441/ES² povoluje Itálii omezit do 31. prosince 2025 na 40 % nárok na odpočet DPH, pokud jde o koupi určitých silničních motorových vozidel, včetně zakázek na montáž a podobných výdajů, výroby, pořízení uvnitř Společenství, dovozu, leasingu nebo pronájmu, úpravy, opravy nebo údržby a souvisejících výdajů, včetně výdajů na maziva a paliva, za předpokladu, že příslušné vozidlo není používáno výlučně pro podnikatelské účely. V případě vozidel, na která se vztahuje uvedené omezení ve výši 40 %, není Itálie povinna považovat jejich soukromé použití za poskytování služeb za úplatu.
- (3) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 31. března 2025, požádala Itálie o povolení nadále uplatňovat zvláštní opatření povolená prováděcím rozhodnutím 2007/441/ES (dále jen „zvláštní opatření“) až do dne 31. prosince 2028.
- (4) V souladu s článkem 6 rozhodnutí 2007/441/ES předložila Itálie spolu s žádostí zprávu obsahující přezkum procentního omezení uplatňovaného na nárok na odpočet DPH podle článku 1 uvedeného rozhodnutí. Na základě aktuálně dostupných informací Itálie tvrdí, že omezení ve výši 40 % je stále opodstatněné a přiměřené.

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Rozhodnutí Rady 2007/441/ES ze dne 18. června 2007, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 165, 27.6.2007, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2007/441/oj>).

- (5) Komise dopisy ze dnů 29. a 30. července 2025 předala v souladu s čl. 395 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2006/112/ES žádost Itálie ostatním členským státům. Dopisem ze dne 31. července 2025 oznámila Komise Itálii, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení její žádosti.
 - (6) Vzhledem k pozitivnímu dopadu zvláštních opatření na administrativní zátěž pro daňové poplatníky i daňové orgány tím, že zjednodušuje výběr DPH a předchází daňovým únikům v důsledku nesprávného vykazování, se tedy Komise domnívá, že je vhodné, aby Itálii bylo i nadále povoleno zvláštní opatření uplatňovat.
 - (7) Je vhodné prodloužení doby platnosti zvláštních opatření časově omezit, aby bylo možné zhodnotit jeho účinnost a odůvodněnost procentního omezení uplatňovaného na nárok na odpočet DPH. Itálii by proto mělo být povoleno dále uplatňovat zvláštní opatření až do dne 31. prosince 2028.
 - (8) Zvláštní opatření jsou úměrná sledovaným cílům, totiž zjednodušit postup výběru DPH a zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, neboť jsou omezená časově i svou působností. Zvláštní opatření navíc nevedou ke vzniku rizika, že by se podvodná činnost přesunula do jiných odvětví nebo jiných členských států.
 - (9) Pokud bude Itálie považovat další prodloužení platnosti zvláštních opatření na období po roce 2028 za nezbytné, měla by do 31. března 2028 Komisi spolu s žádostí o prodloužení předložit zprávu obsahující přezkum uplatňovaného procentního podílu.
 - (10) Uplatňování zvláštních opatření po 31. prosinci 2025 bude mít pouze zanedbatelný dopad na celkovou výši daňových příjmů Itálie vybíraných na stupni konečné spotřeby a nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.
 - (11) Rozhodnutí 2007/441/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,
- PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2007/441/ES se mění takto:

1) článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Případná žádost o prodloužení doby platnosti povolení stanoveného tímto rozhodnutím se předloží Komisi do 31. března 2028. Tato žádost musí být doplněna zprávou, která obsahuje přezkum procentního omezení uplatňovaného na nárok na odpočet DPH na základě tohoto rozhodnutí.“

2) článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dne 31. prosince 2028.“

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*